

ת"פ 18301/12/20 - מדינת ישראל נגד שמואל מאיר לאוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18301-12-20 מדינת ישראל נ' לאוב

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי)
נגד הנאשם	שמואל מאיר לאוב ע"י ב"כ עו"ד ורד בירגר מהסניגוריה הציבורית	

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע ביום 9.8.2021 על-יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 349(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- (2) לפי האישום, ביום 1.3.2019, סמוך לשעה 19:00, הלכו שתי קטינות ילידות שנת 2011 (להלן: "הקטינות") באחד מרחובות ביתר עילית. אותה העת, עמד הנאשם במדרכה המקבילה למדרכה עליה צעדו הקטינות. הן ביקשו ממנו שיסייע להן לחצות את הכביש. הנאשם עשה כן וחצה עמן. סמוך לכך, עקב הנאשם אחר הקטינות וכאשר הגיע לבניין ברחוב, השיג אותן וטיפס במדרגות הבניין. או אז פתח הנאשם את רוכסן מכנסיו, הוציא את איבר מינו והחל לאונן במשך מספר שניות בפני הקטינות. בשלב מסוים פרצה אחת מהן בבכי. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום. במעשיו המתוארים, הוא ביצע מעשה מגונה בפני קטינות שטרם מלאו להן 14 שנה.
- (3) לבקשת המאשימה הוזמנה הערכת מסוכנות לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, ולבקשת ההגנה הוזמן תסקיר של שירות המבחן. הערכת המסוכנות הוגשה ביום 6.2.2022. התסקיר הסופי הוגש ביום 21.9.2022, זאת מאחר וניתן פרק זמן לבחון אפשרות של מסגרת טיפולית ייעודית לנאשם כפי המלצת התסקיר הראשוני.
- (4) בדיון מיום 24.11.2022 טענו הצדדים לעונש. יש לציין בהקשר זה כי לבקשת הנאשם אשר היה מודע למהות הדיון האמור ולמועדו, ובהעדר התנגדות מטעם המאשימה, פטרתי אותו מלהתייצב לדיון. דבריו הושמעו מפי באת-כוחו.

הערכת המסוכנות והתסקיר

(5) לפי חוות הדעת המפורטת שמונה 20 עמודים (אך הדברים יובאו בתמצית ותוך שמירה על צנעת הפרט), לאחר עמידה על הרקע המשפחתי שלו, עברו הפלילי שכולל הרעשות בעבירות דומות (כפי שיפורט בהמשך), וכן לאחר התרשמות קלינית מבדיקתו, חוות הדעת רואה חשיבות רבה בניסיון לשלב את הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין, שיהיה "אינטנסיבי" ובמסגרת בעלת גבולות "ברורים", זאת בניסיון לקדם הפחתה מרמת המסוכנות הנשקפת ממנו. לאחר עמידה על הפקטורים הסטאטיים הקשורים לעברו, גילו הצעיר (בן 23), היותו רווק, עברו הפלילי ולפמונולוגיה של עבירותיו (מיקום העבירה, קורבנותיו הקטינים וכו'), זאת לצד גורמי הסיכון הדינאמיים הקשורים לאישיותו, לסביבתו ולנטיותיו, וכן על גורמי החוסן שביכולתם לסייע במניעת הישנות עבירות מין, נמצא כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מן הנאשם היא גבוהה. חוות הדעת גורסת בין השאר, כי אמנם מגלה הנאשם יכולת שיתוף פעולה עם גורמי טיפול ושיקום, אך מדובר במוטיבציה ראשונית וחיצונית בעיקרה.

(6) לפי התסקיר הסופי ואלה שקדמו לו, הנאשם בחור חרדי, צעיר בגיל. לחובתו קיימות הרשעות קודמות דומות שביצע בקטינים, בגין נדון בין השאר, לביצוע שעות לתועלת הציבור וצו מבחן. הרשעות אלו התיישנו בחודש 07/2021. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם עבר בחייו קשיים חברתיים וקשיי השתייכות דתית. בהתייחסותו לעבירה שבה הורשע בהליך זה, הוא הכיר במעשיו והסביר כי היה מעורער רגשית וחוות תקופה מורכבת בישיבה שבה למד ובביתו. הוא הסביר את הקשיים שחוה.

(7) התסקיר התרשם כי הנאשם מתחרט על מעשהו. בשלב מוקדם הוא התרשם גם מהבנתו לנזקקות טיפולית בתחום עבריינות המין. לשם כך נשלח לבחינת התאמה למסגרת טיפולית מסוימת. לאחר שנמצא מתאים, הנאשם סירב למסגרת סגורה. בכל אופן, בגורמי הסיכון להישנות מעשה העבירה, עמד שירות המבחן, בין היתר, על כך שהתרשם מעיוותי חשיבה אצל הנאשם ומצמצום ומזעור חומרת הפגיעה בקורבנות והנזק שנגרם. מה גם שלא נראה כי ההליך המשפטי הקודם שהתנהל נגדו היווה עבורו גורם הרתעה מספק, זאת לצד קיומם של דחפים מיניים מוגברים. נוכח סירוב הנאשם למסגרת טיפולית-אינטנסיבית בעלת מוגנות גבוהה, התסקיר אינו בא בהמלצה שיקומית.

תמצית טענות הצדדים לעונש

(8) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי לנאשם קיים עבר פלילי רלבנטי. על-יסוד הערכת המסוכנות והתסקיר, יש סיכון ממשי שהנאשם יחזור על מעשהו בעתיד. המאשימה גורסת כי מתחם הענישה ההולמת נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בהתחשב בעברו כאמור, גילו הצעיר ומשנטל אחריות, בשקלול של אלה, עותרת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם ולגזור עליו 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה ופיצוי משמעותי לנפגעות העבירה. במסגרת ראיותיה, הגישה המאשימה את תדפיס הרישום הפלילי של הנאשם, פרוטוקול דיון ופסק הדין שניתן בעניינו בהליך הקודם, וגם כתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר באותו הליך (בהתאמה: מוצגים מא/3-1).

(9) הנאשם - באמצעות באת-כוחו עו"ד ו' בירגר - טוען בין השאר ובעיקר, כי כתב אישום בעניינו הוגש שנה וחצי לאחר ביצוע העבירה. מבלי להמעט בחומרתה, מדובר באירוע שארך שניות בודדות וכאשר זיהה כי אחת הקטניות בוכה הוא עזב את המקום. מאז, חלפו שלוש וחצי שנים במהלכם לא הייתה הסתבכות מצדו באף אירוע נוסף. הנאשם מסכים לטיפול ייעודי אך מבקש לאתר אופציה אחרת זולת מסגרת סגורה כפי שהמליץ שירות המבחן, אופציה שלא "תסגור" אותו למשך תקופה ארוכה. הנאשם אינו חולק על המתחם שהציגה המאשימה, אך לדידו, מאחר שהוא הודה ולקח אחריות על מעשיו, עברו התיישן, ומאז האירוע לא עבר עבירה נוספת ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים, הרי יש להשית עליו ריצוי עונש בעבודות שירות בלבד, ברף הנמוך. על כן, הסניגורית המלומדת עתרה לבחינת התאמת הנאשם לעבודות שירות וגם לשקול מסגרת טיפולית שיקומית אך זאת כפי עתירת הנאשם.

(10) כאמור, הנאשם עצמו לא התייצב לדיון לפני, באת-כוחו ציינה בשמו שהוא לוקח אחריות על המעשה, מביע חרטה ומתחייב שמקרה כזה לא יישנה.

דיון והכרעה

(11) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

(12) לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצועה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך המתחם שייקבע, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, תוך מתן רשות לחרוג ממתחם זה.

(13) הערכים המוגנים: ברי לכל בר דעת כי האיסור שבדין נועד להגן על פרטיותו ועל האוטונומיה של הקורבן על גופו. איסורים שבעבירות מין הם בליבת החובה להגן על המרחב האישי של הפרט, הוא המרחב האינטימי הן במובן הפיזי הן במובן הנפשי והרגשי. בע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.8.2008), נקבע בין השאר:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה"

(14) נסיבות ביצוע העבירות: מדובר במעשה דוחה וחמור. לאחר ששתי הקטינות ביקשו את סיועו לחצות את הכביש, הנאשם (שהיה אז בן 21) אמנם סייע להן, אך עקב אחריהן, השיג אותן ולמראה עיניהן במדרגות בניין שברחוב, הוא הוציא את איבר מינו ואונן. רק לאחר שאחת מהן נבהלה והחלה לבכות הוא עזב את המקום. מעשה הנאשם גם מפחיד. במקום שהמרחב הפתוח יהיה בטוח, ומקל וחומר שכניסת בניין מגורים תהיה חלק מהמבצר הבטוח של הדיירים המתגוררים בו, לרבות הבאים והיוצאים ממנו, הנאשם ניצל את תמימות הקטינות, חולשתן, ועשה את אשר עשה לסיפוק צרכיו המיניים.

(15) מתחם הענישה ההולמת: למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים כי המתחם שהציגה המאשימה, ואשר נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף הנמוך ועד 15 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה לצד ענישה נלווית, הוא מתחם הולם את העבירה שבה הורעש הנאשם בנסיבותיה. גם בעיניי, ולאחר בחינת פסיקה רלבנטית, מדובר במתחם סביר והולם (ראו והשוו עם השינויים המתחייבים: רע"פ 8268/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.2018); רע"פ 2162/17 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2018); רע"פ 7997/12 עיני נ' מדינת ישראל (12.11.2012); ת.פ. (שלום עכו) 12332-06-15 מדינת ישראל נ' רפאל (29.2.2016)).

(16) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לזכות הנאשם ולקולת מיקום עונשו במתחם, יש לזקוף את העובדה לפיה הוא נטל אחריות על המעשה מושא האישום ללא הצורך בדיוני הוכחות, על החיסכון בזמנם של הצדדים, בזמן השיפוט, ובעיקר, חיסכון בשמיעת הקורבנות וקרוביהם על החוויה הרגשית של כל מי שנפגע ממעשהו. עוד לקולת העונש יש ליתן את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם ולעובדה שמאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

(17) מנגד, לחומרת המיקום במתחם, ניתנת הדעת לעברו הפלילי של הנאשם. מראיות המאשימה עולה שהנאשם הורשע בעבר בביצוע שלוש עבירות דומות אף הן כלפי קטינים. הוא נדון לשל"צ, צו מבחן למשך שנה (מיום גזר הדין) ופיצוי לקורבנותיו. רישום ההרשעה התיישן. ברם, ומבלי להקל ראש במשמעות המשפטית של התיישנות הרישום, אך מסתבר כי הנאשם ביצע את העבירה מושא ההליך שלפניי בזמן שהיה נתון תחת צו המבחן, ובכל מקרה בטרם התיישן הרישום. בעניין עיני לעיל (פסקה ח') נקבע בין השאר, כי "אין מקום להתעלם מעבר רלבנטי כשעסקין בחזר לסורו שוב ושוב, והדבר נוגד את האינטרס הציבורי, התכלית שביסוד ההתיישנות והשכל הישר. פשיטא שבכגון דא על בית המשפט להיות מצויד במלוא התמונה".

(18) הן העבירות שבהן הורשע בעברו הן זו שלפנינו, נעשו בנסיבות דומות, כאשר הקורבנות קטינים. נראה על כן, כי הענישה הקודמת לא היוותה עבור הנאשם גורם מרתיע ומחדד את הפסול שבמעשהו שכן הוא חזר לסורו תוך פחות משנה ממועד הרשעתו הקודמת.

(19) אשר לגילו ושיקומו, בית המשפט נתן משקל כבד לשאלה הטיפולית-שיקומית זאת גם לנוכח גילו הצעיר של הנאשם. מכאן היה גם משך הזמן אליו נעתר בית המשפט זאת לבקשת שירות המבחן ליתן את דעתו המושכלת בנדון. בסופו של יום, ולאחר הזדמנויות למיצוי האמור, הנאשם התנגד למסגרת הטיפולית שהונחה לפניו, וכאמור, לפי ההתרשמות של גורמי המקצוע, נכונותו לטיפול ייעודי היא חיצונית בלבד ולא נראה כי באה מתוך

הבנה והפנמה פנימית. התסקיר הסופי לא בא בהמלצה שיקומית ולפי הערכת המסוכנות הנשקפת ממנו, כאמור - רמתה גבוהה. מכאן, להשקפתי, מתחייבת ענישה ממשית ומרתיעה שמחדדת לנאשם את הפסול הנורמטיבי במעשהו ולבל יחזור לסורו בעתיד. התהליך השיקומי נבלע באופן טבעי במסגרת העונש שיושט.

(20) בשקלול של כל האמור, אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש הבינוני במתחם. בנדן דנן, אני סבור כי העמדה העונשית שהציגה המאשימה היא סבירה ומאוזנת.

סיכום

(21) לאחר שקלול של כל האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) עשרה חודשי מאסר בפועל. מועד תחילת ריצוי העונש הוא 21.2.2023.
(ב) חמישה חודשי מאסר שירצה הנאשם ככל שיעבוד עבירת מין תוך שלוש שנים מסיום ריצוי מאסרו לעיל.

(ג) הנאשם יפצה את כל אחת משתי הקטינות בסך 2,500 ₪ (סך-הכל 5,000 ₪). הפיצויים ישולמו עד יום 22.1.2023. באחריות המאשימה לעדכן את הורי הקטינות בהוראה זו שבגזר הדין ולמסור את פרטיהן למזכירות בית המשפט.

לעניין תשלום הפיצוי, באחריות הנאשם לבדוק את אפשרויות התשלום במרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, באמצעות אתר האינטרנט של רשות האכיפה והגבייה. התשלום יכול להתבצע באמצעות המוקד הטלפוני (35592*), בכרטיס אשראי או במזומן בדואר.

(22) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 21.2.2023 בשעה 10:00. הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב במועד המוזכר במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק של גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

